

Mormonikirkon Jeesus -verilinja

Juhani Aitomaa

Israelismi (oppi, että länsimaissa ei-juutalaiset - erityisesti kristityt - ovat muinaisten israelilaisten jälkeläisiä) sai sijaa Amerikassa paitsi British (Anglo) Israelism -opin kautta myös mormonismiin (Myöhempien aikojen pyhien Jeesuksen Kristuksen kirkko, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, LDS) myötä. Vapaa-muurari Joseph Smith perusti oman uskontokuntansa vuonna 1830 väitettään saaneensa Jumalalta "uuden ilmoituksen": Mormonin kirjan. Siinä muinaiset israelilaiset saapuivat Amerikan mantereelle jo varhain perustaen sinne oman kulttuurinsa. Mormonit ovat tämän Israelin jälkeläisiä ja seuraajia. Epäilemättä Smith tunsikin kristillisyyden keskuudessa virinneitä british-israelilaisia ajatuksia kadonneista heimoista ja niiden "uudesta löytymisestä".

Pastori Ethan Smith julkaisi kirjan "View of the Hebrews, or the Tribes of Israel in America" (Katsaus heprealaisiin tai Israelin heimoihin Amerikassa, 1823). Hänen mukaansa profetioiden täyttymys edellytti 10 kadonneen heimon löytymistä ja palaamista. Nathaniel Wood johti 1700 -luvun lopulla ryhmää, joka uskoi Uuden Jerusalemin perustamiseen Amerikan mantereelle. Hänen seuraajansa pitivät itseään uusina israelilaisina ja juutalaisina. Uuden Jerusalemin väestö koostuisi amerikkalaisista israelilaisista. Eräät näkevät Woodin liikkeen mormonismiin kasvualustana.

Mormonit katsovat olevansa Jumalan valittu kansa (uusi Israel) maan päällä. Mormonismi perustettiin samoihin aikoihin kuin British-Israelismikin. Kirkon historia osoittaa, että sen käsitykset israelilaisista ovat paljolti samoja. Kun British-Israelismi opettaa Britannian kuninkaallisen suvun olevan Daavidin

Mormonien pääkirkko Salt Lake City'ssa

suvun perillisiä ja siksi Jeesuksen kuninkuuden edustajia maan päällä, mormonismi menee vielä pidemmälle: heidän uskontonsa perustaja Joseph Smith ja muut johtajansa ovat Jeesuksen perillisiä suoraan alenevassa polvessa.

Joseph Smith oli kirjallisesti lahjakas. Mormonin kirjan julkaisemisen vuonna 1830 jälkeen alkoi keskustelu sen "jumalallisesta" alkuperästä. Smithin väitteen mukaan hänen kirjansa on Raamatun ohessa pyhä kirja. Samaa selittää myös islam Koranin suhteen. Molemmassa tapauksissa vedotaan Raamattuun, mutta liikkeiden opit ovat raamatunkielteisiä ja -vastaisia. Vuonna 1834 Eber E Howe julkaisi kirjan, jossa hän väitti Smithin julkituoman Mormonin kirjan olevan suurelta osin pastori Solomon Spaldingin (tai Spaulding) julkaisemattomasta romaanista. Siitä lähtien asia on ollut kiistelyn aihe.

Viime vuosien aikana tutkimus Mormonin kirjan alkuperästä on tuonut esiin Sidney Rigdon (1793-1876) -nimisen baptistipastorin. Hän oli Smithin aikalainen, joka liittyi mormoneihin ja josta tuli Smithin työtoveri ja neuvonantaja. Smith ja Rigdon joutuivat yhdessä kokemaan entisen tavan, jolla huijareita rangaistiin. Heidät tervattiin ja kieriteltiin

höyhenissä John Johnsonin maatilalla vuonna 1832. Vuonna 1888 Sidney Rigdonin pojanpoika sanoi iso-isänsä olleen mukana luomassa Mormonin kirjaa ja että asiaa pidettiin suvun salaisuutena. Salt Lake Tribune -lehti haastatteli pojanpoika Walter Sidney Rigdonia 1888.

Mormonin kirjaan on pyritty luomaan luotettavuutta useilla Raamatusta otetuilla lainauksilla. Kirja itsessään, kuten Mormonien oppi, eroaa kuitenkin perustaltaan Raamatusta ja sen edustamasta kristillisestä opista. Siitä huolimatta kristityissä on niitä, jotka näkevät mieluummin yhteneväisyyksiä kuin eroja näiden kahden välillä. Näin etenkin karismaattisessa liikkeessä.

Mormonijohtajat opettivat oppia Jeesuksen verilinjasta yleisesti 1800 -luvulla. Siitä ei koskaan luovuttu mutta 1900 -luvulla asiaa alettiin salata. Esim. mormonikirkon 10 presidentti Joseph F Smith vastasi yhden jäsenen kirjeeseen, jossa hän kysyi: "oliko Jeesus naimisissa?". Vastaus: "Kyllä! Mutta älä opeta sitä! Herra opasti meitä, että emme saa heittää helmiä sioille!" LDS -kirkon suhteita muuhun yhteiskuntaan vaaliva osasto on pyrkinyt hämärtämään tätä seikkaa aina kun se nousee esille. Vuonna 2006 kirkko esitti (liittyen kokuun DaVinci -koodi kirjasta ja filmistä): "...LDS -oppi ei sisällä väitteitä mitä suosituissa kirjoissa ja elokuvissa esitetään, että Jeesus oli naimisissa." LDS -kirkon puhemies: "...se ei koskaan ole ollut kirkon virallinen oppi. Sitä ei ole kielletty mutta ei liioin opetettu... muutama kirkon johtaja on sitä esittänyt omana mielipiteenään eritoten 1800 -luvulla mutta se ei ole ollut kirkon oppi." Eräät vasemmisto- ja liberaalimormonit pitävät puhetta "erityisestä" ja "valitusta" verilinjasta vastenmielisenä ja vaarallisena. Heidän mielestään se johtaa rasistiseen rotu- ja valta-ajatteluun.

Mormonikirkon virallisissa teksteissä Joseph Smith liitetään silti toistuvasti VT:n Raamatun lupauksiin koskien niin Joosefin poikia kuin profetioita Vapahtajasta. Joseph Smithin sanotaan olleen "efraimilainen" ja myös "Daavidin suvun" edustaja. Mormonien oma tutkimus taustoistaan on varsin valaisevaa. Vernon G Swanson on harras mormoni ja Springfield Art Museumien johtaja. Hän on arvostettu mormonitutkija ja -historioitsija. Hänen kirjansa "Dynasty of the Holy Grail: Mormonism's Sacred Bloodline" (Pyhän Graalin dynastia: mormonismien pyhä verilinja, 2006) on mormonismia tutkivalle aarreaitta. Se paljastaa millainen "israel- ja

jeesusmagia" elää mormonismissa. Uskonnon perustajan Joseph Smithin uskotaan olleen Jeesuksen ja Maria Magdalenan suhteen jälkeläinen suoraan alenevassa polvessa. USA:n presidenttiehdokkaana ollut tunnettu mormoni Mitt Romney on taas puolestaan Joseph Smithin jälkeläinen ja siten myös Jeesuksen perillinen. Swansonin kirja esittää asiat dokumentoidusti. Niitä ei peitellä vaan mormonit kuvataan eräänlaisena jumalallisena kuninkuusheimona. Tätä harhaa LSD -kirkon johtajat ovat ylläpitäneet kirkkonsa historiassa.

Sen lisäksi monet mormonijohtajat ovat opettaneet, että Jeesus oli moniaviainen! Mormoniapostoli (juutalaistaustainen) Orson Hyde opetuksessaan Kaanaan häistä: "...jos Jeesus ei ollut tilaisuuden sulhanen niin kertokaa kuka muu se oli? Jos joku voi näyttää sen ja todistaa, ettei se ollut maailman Vapahtaja, sitten myönnän virheeni. Me sanomme: se oli Jeesus joka meni naimisiin..."

Seuraavassa otteita Swansonin kirjasta:

"(Lopun aikana) On myös 'valittu perhe' josta Joseph Smith sanoi, 'vain harvat heistä (pakanoista) kootaan valitun perheen kanssa'."

"Olemme pyrkineet osoittamaan kuinka Karitsan valitun perheen verilinja isän ja äidin puolelta virtaa Joseph Smithin suonissa ja siksi hän oli... kuningas ja lupauksen perijä..."

"Jos Jeesuksen Kristuksen ja hänen vaimonsa ylhäinen veri oli läsnä Amerikan perustajissa ja erityisesti Joseph Smithin suvussa, eikö se myös olisi muissa kirkon johtajissa kaikilla tasoilla? Jos Israelin veri keskittyi suurelta osin Englantiin, Walesiin ja Skotlantiin, eikö se ole useimpien LDS johtajiemme perintö..."

"Muut Jeesuksesta Kristuksesta polveutuvat sukulinjat voidaan sisällyttää kirkon kuninkaalliseen perheeseen..."

Vastaavia mormonijohtajien lausuntoja eri aikakausilta on useita. Mormoniuskonto onkin usko eräänlaiseen eliittijoukkoon, joka polveutuu - tai ainakin, jonka johtajat polveutuvat - suoraan Jeesuksesta. Myös siksi mormonien oppia voidaan pitää antikristillisenä ja raamatunvastaisena.